

۱۶۳۴۰۶

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

من یک احمق هستم شما چطور...!!!

نگارش:

حسن چابک

چابک، حسن - ۱۳۵۱
 من یک احمق هستم شما چطور...!!! / ویراستار زهره افتخاری .
 تهران: چابک اندیش، ۱۳۹۷
 ۱۴۴ ص.
 ۹۷۸-۶۰۰-۵۸۶۱-۲۸-۰

سرشناسه

عنوان و نام پدیدآور

مشخصات نشر

مشخصات ظاهری

شابک

موضع کودنی

موضع Stupidity

راه رسم زندگی - جنبه های روانشناسی

Sonduct of life – psychological aspects

موقفیت سخودشناسی - خودباری

BF ۶۳۷ / ۲ ر ۲ ۱۳۹۷

۱۵۸/۱

۵۳۷۸۵۰۲۱

رده پندی کنگره

رده پندی دیوی

شماره کتابشناسی ملی

• من یک احمق هستم شما چطور...!!!

مرکز پخش چابک اندیش:
 ۰۹۰۵۶۴۶۰۶۲
 ۰۹۱۲۱۵۷۱۲۸۲
 ۶۶۴۹۹۳۲۷ - ۶۶۴۹۱۰۲۴

Chabokandish8693@gmail.com
t.me/chabok_andish

- انتشارات: چابک اندیش
- نوشته‌ی: حسن چابک
- ویراستار: زهره افتخاری
- حروف نگاری: آبان گرافیک
- نوبت چاپ: سوم ۱۴۰۲
- تیراز: ۲۰۰ نسخه
- شابک: ۹۷۸-۰-۵۸۶۱-۲۸-۰-۶۰۰
- قیمت: ۶۹۰۰۰ تومان

فهرست مطالب

۵	مقدمه
۹	زندگی را زندگی باید کرد
۱۲	احمق‌ها چه کسانی هستند؟
۱۴	باورهای درست یا غلط در زندگی
۲۸	تنها و تنها احمق‌ها از نایابی حرف می‌زنند
۳۰	زندگی ماشینی
۳۳	آموزش، دانش آموختگی، احمق بودن و دیگر همچ
۳۶	جامعه بی‌سوانح چگونه به وجود می‌آید؟
۳۹	زمانی که دوستان یک آدم احمق است
۴۰	توقع آدم‌های احمق از یکدیگر
۴۳	چه زمانی در نظر دوستان و اطرافیان تان احمق به نظر می‌رسید؟
۴۶	احمق‌ها همیشه معارض‌اند
۴۸	تحمل و مدارا
۵۰	زخم زبان
۵۳	دروغگوها احمق هستند
۵۴	دروغگویی فطری است یا اکتسابی؟
۵۵	پیامدهای دروغگویی
۵۸	چاپلوس‌های احمق
۵۹	فتنه‌گرهای احمق

۶۰	مداخله‌جوهای احمق
۶۲	اعتماد
۶۵	انتقام (قدرت کینه)
۶۹	قربانی شدن و فدایکاری
۷۲	تناقض گویی در رفتار
۷۵	ارتباط بین افراد فقط شامل احساسات و روابط جنسی نیست
۷۸	چشم و همچشمی
۸۲	والدین
۸۵	آه و افسوس گذشته
۸۸	نوکیسه‌ها یا تازه به دوران رسیده‌ها
۹۷	بن‌بست‌ها
۱۰۰	باورها
۱۰۴	لجاجت احمقانه
۱۰۶	من همینم که هستم
۱۰۷	خودتان باشید
۱۱۲	ارزش‌ها
۱۱۳	قیمت تو چقدر است؟
۱۱۵	احمق‌های اداری
۱۱۸	محیط زیست از نگاه احمق‌ها
۱۲۰	احمقی و مفت‌خوری
۱۲۳	آیا احمق بودن مادرزادی است؟
۱۲۶	آدم خوش‌سخن احمق
۱۲۸	پراکنده‌ها
۱۴۳	سخن پایانی

مقدمه

ما در فرهنگی زندگی می کنیم که اصالت را در سابقه و ریشه افراد جستجو می کند نه در اعمال و رفتار منحصر به فرد آنها. آنچه ما انجام می دهیم براساس آموخته هایی است که در دنیای پیرامونمان دیده ایم و خود با تجربه آن را کسب نکرده ایم. هیچ گاه در درستی و یا نادرستی مسئله ای تردید به خود راه نمی دهیم تا این تردید موجبه شود درباره آن مسئله ریشه یابی کنیم و به درک درستی از آن برسیم.

بیشتر افراد حتی خود من وقتی می خواهیم بر درستی مسئله ای تأکید داشته باشیم، می گوییم «پدرم گفت...» و یا از افرادی نام می بریم که به زبان آوردن اسم شان باعث می شود دیگران حرفمن را تأیید کنند.

مسیر زندگی مملو از ناهمواری ها و بیچ و خم های فراوانی است که اگر با اندیشه درست همراه شود، بسیار لذت بخش است، اما اگر به درک درستی از زندگی نرسیم، باید با چالش های آن دست و پنجه نرم کنیم؛ آن هم با سختی و گله و شکایت فراوان.

در تمام جوامع بشری ثابت شده است هر کاری که انجام می‌شود، اگر ایده و هدف مشخصی را دنبال کند، حتی اگر به نتیجه رسیدن آن سخت و دشوار باشد، باز هم به نتیجه و دست‌آوردهای زیادی می‌رسد؛ البته این بستگی دارد به این‌که ما موفقیت را چگونه در ذهن خود تعریف کنیم؛ گاهی درآمد یا گاهی تجربه، اما در دنیای امروزی فرصتی برای تجربه‌اندوزی نیست. همه ما از صبح تا شب در حال سبقت گرفتن از یکدیگر هستیم، هم‌دیگر را دور می‌زنیم، به هم دروغ می‌گوییم، پنهان‌کاری می‌کنیم تا بتوانیم به اهدافی که برایمان تعریف شده است برسیم، حالا به هر قیمتی فرقی نمی‌کند. ما کمتر فکر می‌کنیم و بیشتر اوقات برای رسیدن به مقصد همنشین دروغ می‌شویم تا این‌که در بستر صداقت بیاساییم، راه میان‌بازار راه درست و سلامت ترجیح می‌دهیم. در واقع می‌پذیریم که احتمانه به راه خود ادامه دهیم و هیچ‌گاه خود و اندیشه خود را نقد نمی‌کنیم. هیچ‌گاه به تغییر خود فکر نمی‌کنیم، چون بیشتر وقت‌مان را سرک کشیدن در زندگی و احوالات دیگران پر کرده است. اگر با خودمان صادق باشیم، می‌بینیم از زندگی به جای لذت بردن، پر کردن وقت‌اش به ما رسیده است.

یکی از مهم‌ترین عناصر در آشنا با خود و پذیرش خودمان، آن طور که هستیم، این است که جنبه‌های تاریک وجود خویش را بررسی کنیم. اگر سایه‌های تاریک وجودیمان را نبینیم و آنها را نپذیریم، تأثیر مخرب بر زندگی ما بر جای می‌گذارند.

باید در قبال خودمان تعهد و اصالت داشته باشیم تا بتوانیم سایه‌های

تاریک وجودمان را شناسایی کرده و به شکلی مثبت آنها را در زندگی خود وارد کنیم، زیرا بخشی از رفتار ما ناخودآگاه است. ما غالباً پیش از آن که عیب‌های خود را تشخیص دهیم، آنها را در دیگران می‌بینیم و این باعث می‌شود از نظر هیجانی بیش از حد نسبت به شخصیت یا ویژگی‌های افراد از خود واکنش نشان دهیم. باید عنصر منزجرکننده در درون خود را شناسایی کرده و از آن دوری کنیم به جای این‌که با آن همسان شویم، وقتی احساس همسانی کنیم، به ما احساس ناخوشایندی دست می‌دهد؛ پس اگر توانیم بر سایه‌های تاریک وجودمان مسلط شویم، او بر ما مسلط می‌شود و به هر کجا که دلش بخواهد ما را می‌کشاند، زندگی را باید درک کرد و صادقانه اول با خودمان و بعد با دیگران همراه شویم.

کتاب «من یک احمق هستم، شما چطور؟» سعی کرده است با زبان ساده و عامیانه به برخی از مشکلات ریز و درشت جامعه امروزی پردازد، شاید تلنگری باشد بر افرادی که ندانسته و یا ناخواسته باعث شده‌اند که جامعه امروز ما، جامعه باتباتی نباشد. آنچه مسلم است این که همه آدم‌ها دنبال پیشرفت خود و در کنار آن به دنبال آرامش خاطر هستند. باید پذیریم که عده‌ای سودجو نمی‌خواهند آن‌طور که باید، جامعه پیش بروند.

امروزه آنچه در جامعه به وقوع می‌پیوندد خواست ملت بزرگ ما نیست و دست‌اندرکاران و مجریان، شاید به آنها فکر نمی‌کنند، اما واقعیت این است که این اتفاقات و مشکلات کوچک رشد می‌کنند و

مانع اصلی پیشرفت هستند.

«ما را همان بس که سزاوار آن هستیم» پس برای داشتن یک جامعه پویا و سرزنشه لازم است که به فردیت نبیندیشیم و به ما بیندیشیم تا کمتر دچار چالش و نابسامانی گردیم.

زندگی به نگاه معصومانه کودکی می‌ماند که دوست را از دشمن تشخیص نمی‌دهد، پس با هوشیاری کامل آن را طی کنید.

صدقت، مهورزی و شادکامی، آرزوی قلبی من برای شماست.

حسن چابک

۱۳۹۷ ماه خرداد